

No ja, pa kaj ...

Izvajalec: Adi Smolar

Avtor besedila: Adi Smolar

Avtor glasbe: Adi Smolar

La, la, la, la, la, la ...

Smo pili ga, tega se dobro spomnim še,
a kak sem znašel se doma to mi v glavo ne gre.
No ja, pa kaj, človek mora vsega se privadit.

Pijan res nisem bil, saj sem lahko še stal,
na skret sem šel, a školjka: sem pa tja,
sem pač mimo scal. No ja, pa kaj ...

Pol ziher bil je potres, so tla se dvignila,
naredilo je le BUM, nato pa zvezde in tema ...
No ja, pa kaj ...

Po štirih je velik bolj varno, sem spoznal.
Pračlovek ziher ga ni pil, če bi, na štirih bi ostal.
No ja, pa kaj ...

Človek mora vsega se privadit, človek mora marsikaj skoz dat.

**Človek mora vsega se privadit,
če hoče kdaj pa kdaj biti vinski brat.
La, la, la, la, la, la ...**

Sem vlegu se na tla, hudiča, sej to soba ni,
je ringlšpil, ko se tako vrti. No ja, pa kaj ...

Le kaj mi dala je coprnca babja kelnarska,
čutim, v želodcu nekaj vre – je ziher s Kleka pršla.
No ja, pa kaj ...

To mora ven! sem s prstom dregnu v grlo sam,
takrat pa bruhnu sem, ko da bi bil vulkan.
No ja, pa kaj ...

Človek mora vsega se privadit, človek mora marsikaj skoz dat.

**Človek mora vsega se privadit,
če hoče kdaj pa kdaj biti vinski brat.
La, la, la, la, la, la ...**

Sem vščipnu v lice se, pa nisem čutu čisto nič,
me groza zgrabra je: o mater, sej sem živ mrlič!
No ja, pa kaj ...

Če vležeš se na tla, ves čas ti na kozlanje gre,
zato odšel sem na skret in zaspal sem tam kleče.
No ja, pa kaj ...

Sem zjutrej zbudu se, sva v špeglu spet se videla,
je reku: greva, fant! Pa sva na špricer šla.
No ja, pa kaj ...